

سخن

۲

شهید عباس دوران

به روایت همسر شهید

به قلم: زهرام مشتاق

چاپ دوازده

استارت ریست

هرگونه بهره‌برداری متنی، صوتی، تصویری و نرم‌افزاری
(شبکه‌های اجتماعی، پادکست و ...) از کل اثر مجاز نیست
(استفاده تبلیغی و ترویجی کوتاه‌لامانع است).

آسمان ۴

دوران به روایت همسر شهید
به قلم زهرا مشتاق

نوبت چاپ: دوازدهم، ۱۴۰۳، شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

مدیر هنری: احسان حسینی

مشاور تألیف: حبیبه جعفریان

ویراستار: معصومه دلال فرشید

چاپ: گلوردی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۳۰-۵۵۲-۶

قیمت: ۶۵۰۰۰ تومان

حقوق چاپ و نشر برای روایت فتح محفوظ است.

مشتاق، زهرا

دوران به روایت همسر شهید / زهرا مشتاق.

تهران: دوایت فتح، چاپ اول: ۱۳۸۳، چاپ دوازدهم: ۱۴۰۳، ۹۶ ص، مصور.

قیمت: ۶۵۰۰۰ ریال

ISBN: 978-600-330-552-6

آسمان ۴

فهرستنامه بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. عباس، دوران، ۱۳۶۱-۱۳۲۹.

۲. جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ - شهیدان - سرگذشت‌نامه.

۳. دلبر روی فرد، نرگس خاتون - خاطرات خلبان‌های هوایی‌هاش شکاری - ایران

۴. شهیدان - ایران - بازماندگان - خاطرات. الف. عنوان

ردیبدی کنگره: ۵-۱۶۲۶/۸۶۴ دSR

ردیبدی دویس: ۹۷-۰۸۳۰-۹۵۵

شاره کتابشناسی ملی: ۸۷۲-۳۲-۶۷

دفتر: ۸۸۸۰-۹۷۴۸، فروشگاه: ۸۸۸۹۷۸۱۴، پخش: ۸۸۸۵۳۹۰۸

نشانی: تهران، میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، شماره ۱۶

شهید عباس دوران

- ولادت: ۲۰ مهر ۱۳۲۹
- اعزام به آمریکا برای تکمیل دوره خلبانی: ۱۳۴۹
- بازگشت به ایران: ۱۳۵۱
- ازدواج: ۲۲ تیر ۱۳۵۸
- شهادت: ۳۱ تیر ۱۳۶۱
- همسر: فریض حاتون (مهناز)

مقدمه ناشر

در کتاب قطور تاریخ، فصل جدیدی به نام انقلاب اسلامی و به نام انسان نوشته شده است. این فصل از جنس بهار است، ولی به رنگ سرخ نوشته شده است و خزانی به دنبال ندارد. این فصل، داستان تجدید عهد انسان در روزهای پایانی تاریخ است و برای همین باخون واشک نوشته شده است؛ خونی که یک روز در این سرزمین بر خاک ریخته شدو اشکی که روزی در دعاء، گوشه چادری پنهان شد و روزی دیگر برسر مزاری به خاک فروشد و امروز باز هم جاری می‌شود تا یکبار دیگر گرد و غبار ناگریز زمان را از چهره سرداران روزهای انتظار بشوید.

در کتاب قطور تاریخ فصل جدیدی نوشته شده است که سخت عاشقانه است.

مقدمه نویسنده

مادرش می‌گفت دختر به ارتشی نمی‌دهد و او فکر می‌کرد نمی‌دهد. ساده بود. جوان بود و فکر می‌کرد دنیا طوری ساخته شده که آدم‌ها همیشه می‌توانند همان کاری را بکنند که می‌خواهند. ساده بود. جوان بود و غصه می‌خورد، چون از این ارتشی خوشش آمده بود. چون تایک هفته قبل فکر می‌کرد می‌خواهد درس بخواند، بروید دانشگاه، اما حالانمی خواست. حالا مردش را دیده بود و می‌خواست کنارش زندگی کند. ساده بود، جوان بود، فکر می‌کرد دنیا طوری ساخته شده که آدم‌ها همیشه می‌توانند همان کاری را بکنند که می‌خواهند.

دیگر جوان نیست. سال‌هاست که نیست. از همان روزی

که فهمیدنی تواند اورانگه دارد روی زمین، پشت میز، در اداره‌ای در تهران. چه فرقی می‌کرد. از همان روزی که با گوش‌های خودش شنید «این یعنی مرگ من.» از همان روزی که صدای نشستن هوای پیماش را نشنید و برای ناهارش ته‌چین گذاشته بود، چون صبح زود که می‌رفت، به او گفت برمی‌گردد و او هر چند دیگر نبود، امامی خواست باشد. ساده باشد. جوان باشد و فکر کند دنیا طوری ساخته شده که آدم‌ها همیشه می‌توانند همان کاری را بکنند که می‌خواهند.